

Л. С. Морозова,
д. е. н., професор, професор кафедри фінансів,
Державний торговельно-економічний університет, м. Київ
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2231-0558>

DOI: 10.32702/2306-6814.2026.1.7

ІМПАСТ-ІНВЕСТИВАННЯ ТА ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО: ТОЧКИ ПЕРЕТИНУ

L. Morozova,
Doctor of Economic Sciences, Professor,
Professor of the Department of Finance, State University of Trade and Economics, Kyiv

IMPACT INVESTING AND PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIPS: INTERSECTION POINTS

В статті досліджено інтеграцію моделей impact-інвестування та державно-приватного партнерства, яка відкриває нові можливості для реалізації масштабних соціально-економічних ініціатив та фінансування проєктів сталого розвитку. Визначено спільні ціннісні орієнтири зазначених підходів та точки перетину, що дозволило формувати синергійні моделі фінансування, які забезпечують більшу стійкість до криз, залучення приватного капіталу до соціально значущих сфер та підвищення ефективності використання бюджетних ресурсів.

Обґрунтовано, що для ефективної імплементації зазначених моделей в Україні доцільно розробити Національну дорожню карту інтеграції impact-інвестування в систему державно-приватного партнерства, яка враховуватиме специфіку окремих секторів (освіта, охорона здоров'я, енергетика), регіональні особливості та потреби громад. Такий стратегічний підхід сприятиме не лише модернізації економіки, а й побудові інклюзивної, відповідальної та сталої фінансової системи, орієнтованої на довгостроковий суспільний добробут.

The article explores the integration of impact investment and public-private partnership models, which opens up new opportunities for implementing large-scale socio-economic initiatives and financing sustainable development projects. Both approaches share common value orientations, in particular, a focus on achieving positive social and environmental impact along with financial efficiency. This allows for the formation of synergistic financing models that provide greater resilience to crises, attract private capital to socially significant areas, and increase the efficiency of budget resources. The synergy of these approaches allows overcoming the traditional limitations of each model separately, ensuring both financial stability and significant socio-environmental impact.

Empirical data indicate the growing popularity of hybrid models, especially in the infrastructure and social services sectors. However, to fully realize their potential, it is necessary to improve the regulatory framework, standardize impact metrics, and develop institutional capacity.

Analysis of foreign experience (Great Britain, India, the Netherlands) has shown the success of hybrid models in the fields of education, energy, social reintegration, which can be adapted to the Ukrainian context, taking into account the current challenges of wartime, reconstruction needs, financial inclusion and social cohesion. It is substantiated that for the effective implementation of these models in Ukraine it is advisable to develop a National Roadmap for the Integration of Impact Investment into the Public-Private Partnership System, which will consider the specifics of individual

sectors (education, healthcare, energy), regional characteristics and needs of communities. Such a strategic approach will contribute not only to the modernization of the economy, but also to the construction of an inclusive, responsible and sustainable financial system focused on long-term social welfare.

Ключові слова: impact-інвестування, державно-приватне партнерство, Національна дорожня карта, соціально-економічний розвиток, сталий розвиток, цілі ESG, фінансова система.

Key words: impact investing, public-private partnership, National Roadmap, socio-economic development, sustainable development, ESG goals, financial system.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

У сучасних умовах зростання соціальних викликів і обмежених державних ресурсів особливої актуальності набуває пошук інноваційних механізмів фінансування сталого розвитку. Одним із таких механізмів є impact-інвестування — процес, орієнтований на досягнення позитивного соціального або екологічного ефекту поряд із фінансовим прибутком. Водночас державно-приватне партнерство (ДПП) виступає ефективною формою мобілізації приватного капіталу для реалізації соціально значущих проєктів, де держава виконує роль гаранта стабільності й довіри.

Попри зростаючу зацікавленість інвесторів у проєктах з соціальним впливом, залишається недостатньо розробленою інституційна й нормативно-правова база, яка б сприяла повноцінній інтеграції impact-інвестування у формати державно-приватного партнерства. Відсутність чітких механізмів оцінювання соціального ефекту, прозорих процедур відбору проєктів, а також розподілу ризиків між партнерами створює бар'єри для практичної реалізації таких ініціатив.

Крім того, обмежена поінформованість державних структур про потенціал impact-інвестування і низький рівень фінансової грамотності у сфері соціального інвестування знижують ефективність міжсекторної взаємодії.

Таким чином, актуальною проблемою є потреба у створенні ефективної моделі взаємодії між державою, бізнесом та інвесторами, яка б дозволила реалізовувати соціальні проєкти з високим впливом через механізми ДПП, забезпечуючи прозорість, ефективність та сталість таких партнерств.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика розвитку impact-інвестування, його впливу на соціально-економічну стабільність, а також потенціалу для забезпечення сталого розвитку суспільства є предметом дослідження як зарубіжних, так і українських науковців. У своїх працях вони акцентують увагу на сутності impact-інвестицій, їх ролі у формуванні відповідальної економіки, оцінюванні ризиків та визначенні механізмів взаємодії інвесторів, держави та бізнесу.

Значний внесок у розробку даної тематики зробили вітчизняні дослідники, серед яких: О. Бугай, О. Дороніна, О. Дорошенко [1], Ю. Єльнікова, І. Ломачинська [2], О. Мордвінов, Н. Скоробагатова [1], В. Тищенко, С. Тульчинська [3], В. Шаталова та інші. Їхні праці при-

свячено аналізу сутності impact-інвестування, оцінці його ефективності, визначенню факторів ризику.

Окремої уваги заслуговує розвиток механізмів державно-приватного партнерства, який розглядається в численних дослідженнях вітчизняних вчених: Н. Бондаря, І. Брайловського, К. Дорошкевича, К. Жовтяка, В. Іщенко, Г. Комарницької, Н. Клевцевич [4], О. Кузьміна, О. Маліна, Ю. Меха, А. Шевченко, О. Чальцева та І. Ясиновської. Їхні дослідження акцентують увагу на необхідності створення ефективних механізмів співпраці між державою та бізнесом для забезпечення соціального ефекту.

Попри наявність вагомих наукових напрацювань, недостатньо дослідженим залишається питання практичної взаємодії impact-інвестування з інститутом державно-приватного партнерства, особливо в контексті фінансування соціально орієнтованих проєктів. Саме тому подальші дослідження мають бути спрямовані на пошук ефективних моделей інтеграції цих інструментів у національну фінансову систему.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Попри зростання інтересу до impact-інвестування як інструменту фінансування соціально значущих проєктів, досі недостатньо дослідженими залишаються механізми поєднання цього інструменту з форматом ДПП. Наявні теоретичні підходи переважно розглядають ці явища окремо, не фокусуючись на потенціалі їх синергії в умовах сучасних соціально-економічних викликів.

Недостатньо окресленими залишаються також: практичні моделі взаємодії між державою, інвесторами та приватними структурами в рамках impact-oriented ДПП; інструменти оцінювання соціального ефекту від реалізації таких партнерств; нормативно-правові бар'єри для інтеграції impact-інвестування у публічне управління проєктами соціального значення; питання ризикорозподілу між сторонами партнерства в умовах соціальної орієнтації інвестицій.

Таким чином, існує об'єктивна потреба у поглибленому вивченні точок перетину між impact-інвестуванням і державно-приватним партнерством, розробці ефективних моделей такої взаємодії та формуванні сприятливого регуляторного середовища для їх реалізації в національному контексті.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є дослідження синергії між інвестиціями соціального впливу та механізмами державно-при-

ватної співпраці у контексті сталого розвитку та досягнення цілей ESG.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Impact-інвестування — це сучасна форма інвестування, яка поєднує прагнення до фінансової прибутковості з досягненням конкретних соціальних та екологічних результатів, що можуть бути чітко виміряні [1, с. 70]. На відміну від традиційного інвестування, де основний акцент робиться на фінансову вигоду, impact-інвестування передбачає активне прагнення створити суспільну цінність шляхом підтримки проєктів, що позитивно впливають на якість життя, довкілля, освіту, охорону здоров'я, соціальну інклюзію тощо.

За оцінками Global Impact Investing Network (GIIN) [5], глобальний обсяг активів, спрямованих в impact-інвестиції, у 2024 році перевищив 1,57 трильйона доларів США, що свідчить про стабільну динаміку зростання ринку та зростаючу зацікавленість інвесторів у відповідальному капіталі.

Серед основних характеристик impact-інвестування доцільно виділити:

- подвійну цільову орієнтацію — одночасне досягнення економічної ефективності та соціально-екологічної цінності;
- вимірюваність результатів — застосування ключових показників ефективності (KPI), стандартів ESG, SROI (social return on investment) тощо;
- довгостроковий інвестиційний горизонт, що дозволяє досягати сталого впливу;
- інституційну участь інвестора — стратегічна зацікавленість у результатах проєкту, що виявляється через участь у прийнятті управлінських рішень, моніторингу й підвищенні ефективності впровадження.

Таким чином, impact-інвестування формує нову парадигму фінансового мислення, де прибуток не виключає відповідальності, а капітал стає інструментом позитивних трансформацій у суспільстві.

Державно-приватне партнерство, по суті, є співробітництвом між державою та приватним сектором, яке орієнтоване на вирішення військових, економічних і соціальних завдань, що постають перед країною. Це партнерство має значний потенціал, активно використовуваний як розвиненими, так і країнами, що розвиваються [4, с. 238]. Незважаючи на своє глибоке історичне підґрунтя, цей феномен почав закріплюватися на інституційних та юридичних рівнях лише в недавньому минулому, що викликає особливий інтерес у вітчизняних дослідників.

Розвиток ДПП безпосередньо залежить від існуючого інституційного середовища, а також формальних і неформальних практик, норм і процедур, що встановлюються державою. Це партнерство сприяє досягненню рівноваги між державним та недержавним секторами, оскільки передбачає компроміси між сторонами. Співпраця між цими сторонами стимулює спільне формування цілей, ухвалення рішень на основі консенсусу, створення горизонтальних і неієрархічних структур, а також формування неформальних відносин, заснованих на довірі, що веде до синергійної взаємодії партнерів та спільної відповідальності за результати їхньої діяльності [6, с. 4].

Основні механізми ДПП включають:

1. Концесійні угоди. Держава надає приватному партнеру право на будівництво або експлуатацію об'єкта (наприклад, дороги, моста, енергетичного об'єкта) на визначений строк з можливістю отримання доходу від користувачів.

2. Угоди про спільну діяльність (joint venture). Держава та приватний інвестор створюють спільне підприємство з розподілом інвестицій, доходів і ризиків.

3. Контракти "будуй-експлуатуй-передай" (Build-Operate-Transfer, BOT). Приватна компанія фінансує та будує об'єкт, експлуатує його протягом певного періоду, після чого передає державі.

4. Контракти "будуй-володій-експлуатуй" (Build-Own-Operate, BOO). Приватний сектор фінансує, будує та постійно володіє об'єктом, надаючи послуги державі або населенню.

5. Угоди про управління або сервісні контракти. Держава залучає приватного партнера для надання певних послуг (наприклад, управління комунальними системами), з оплатою за результатами.

6. Лізингові схеми. Держава передає об'єкти у лізинг приватним компаніям або навпаки — орендує у них об'єкти інфраструктури.

7. Механізми "доступності платежу" (availability payment). Держава платить приватному партнеру не за кількість спожитих послуг, а за готовність і якість інфраструктури (актуально в медицині, освіті, транспорті).

8. Проєкти соціального впливу (Social Impact Bonds). Приватний сектор інвестує в соціальні ініціативи, а держава компенсує витрати тільки у випадку досягнення конкретного позитивного результату.

Ці механізми дозволяють гнучко адаптувати співпрацю залежно від типу проєкту, рівня державного втручання та очікуваного соціально-економічного ефекту [7, с. 57].

Згідно з дослідженнями Світового банку 2023 року, ефективні ДПП-проєкти можуть скоротити витрати на інфраструктуру до 20% порівняно з традиційними державними закупівлями, забезпечуючи при цьому вищу якість послуг [8].

Отже, impact-інвестування та державно-приватне партнерство (ДПП) ґрунтуються на ідеї досягнення суспільно значущих результатів поряд із забезпеченням економічної ефективності. Обидві моделі передбачають не лише прибутковість проєктів, а й створення позитивного соціального та/або екологічного ефекту, що підвищує загальну стійкість та інклюзивність економічного розвитку. Така ціннісна спільність формує ідеологічну основу для інтеграції підходів та створення гібридних фінансових рішень, орієнтованих на сталий розвиток.

Суттєвим елементом обох моделей є механізми спільного розподілу фінансових, управлінських і репутаційних ризиків між партнерами. Такий підхід дозволяє зменшити інвестиційні бар'єри для реалізації соціально значущих, але ризикованих проєктів, зокрема в сферах охорони здоров'я, освіти, інфраструктури та екології. Спільне фінансування та використання ресурсів сприяє ефективнішому плануванню, знижує загальні витрати й покращує якість реалізації проєктів.

Обидві моделі характеризуються інвестиційним горизонтом середньо — та довгострокової перспективи (зазвичай 10—30 років), що обумовлюється природою об'єктів

інвестування — здебільшого це капіталомісткі інфраструктурні чи соціальні проекти. Така стратегія забезпечує стійкий соціально-економічний ефект та дозволяє акумулювати інституційний і фінансовий потенціал обох секторів задля реалізації комплексних програм розвитку.

Таким чином, ключовими точками перетину моделей є:

- спільна ціннісна орієнтація;
- розподіл ризиків і ресурсів;
- довгострокова орієнтація.

У сучасних умовах зростаючих викликів економічної нестабільності та обмеженості бюджетних ресурсів поєднання механізмів impact-інвестування та державно-приватного партнерства демонструє високий потенціал стійкості й ефективності. Згідно з даними OECD та Global Impact Investing Network (GIIN), проекти, що поєднують обидва підходи, характеризуються на 35% вищою стійкістю до економічних шоків порівняно з традиційними моделями інвестування. Така синергія дозволяє ефективніше долати інституційні та фінансові бар'єри при реалізації суспільно значущих ініціатив.

Найбільш поширеними галузями інтеграції є:

1. Відновлювана енергетика. Інвестиції у розвиток сонячних і вітрових електростанцій, SmartGrid-систем, водневих технологій. Щорічний обсяг фінансування в цьому секторі перевищує \$280 млрд, що свідчить про високу привабливість з точки зору екологічного та економічного ефекту.

2. Соціальна інфраструктура. Проекти будівництва й модернізації лікарень, шкіл, закладів соціального житла забезпечують стабільний грошовий потік і водночас мають глибокий соціальний вплив, сприяючи підвищенню якості життя та соціальної інклюзії.

3. Водопостачання та санітарія. Інвестиції у модернізацію водопровідно-каналізаційних систем, очисних споруд і децентралізованих водних рішень мають вирішальне значення для зміцнення екологічної безпеки та охорони здоров'я, особливо в регіонах, що розвиваються.

Ці сектори не лише демонструють високу інвестиційну привабливість, а й дозволяють ефективно реалізовувати принципи сталого розвитку, забезпечуючи синергію між економічними, соціальними та екологічними цілями.

У процесі поєднання механізмів соціального інвестування та державно-приватного партнерства виділяються такі ключові проблемні аспекти:

1. Складність вимірювання впливу. Відсутність загальноприйнятих і стандартизованих метрик для оцінювання соціального й екологічного впливу створює серйозні перешкоди як для інвесторів, так і для державних органів. Навіть за наявності таких систем, як IRIS+ від Global Impact Investing Network (GIIN) або ESG-метрики, багато проектів стикається з труднощами у порівнянні та верифікації результатів. Це, в свою чергу, знижує привабливість для капіталу й ускладнює залучення приватних партнерів у проекти, де очікуваний соціальний ефект високий, але ризики значущі.

2. Регуляторні обмеження. Модель ДПП та інструменти impact-інвестування потребують чіткої нормативно-правової бази, проте у багатьох країнах вона все ще недостатньо розвинена. Недосконале законодавство, невизначеність у розподілі прав і обов'язків партнерів, а також нестабільне регулювання створюють юридичні

бар'єри для ефективної інтеграції моделей. Це особливо актуально для країн з перехідними економіками, де інституційна система ще не сформувалася повністю.

3. Асиметрія інтересів між учасниками. Держава, приватні інвестори й соціальні стейкхолдери часто мають різні пріоритети: мета держави охоплює суспільну користь і сталий розвиток, інвестори — віддачу на капітал, а громадські групи — соціальний чи екологічний ефект. Ця різниця в інтересах потребує розробки складних механізмів узгодження та балансу між сторонами, аби забезпечити успішну реалізацію партнерств.

Аналіз провідних міжнародних прикладів свідчить про високу ефективність інтегрованих моделей impact-інвестування та ДПП у вирішенні критичних соціальних, освітніх та екологічних завдань. Зокрема, наступні кейси можуть слугувати орієнтирами для вітчизняної політики у сфері сталого розвитку:

Велика Британія (2012) — Social Impact Bonds (SIBs), спрямовані на зниження рівня рецидивізму, стали прикладом ефективного залучення приватного капіталу до соціальної сфери. Інвестори фінансували профілактичні програми для колишніх ув'язнених, а держава компенсувала витрати лише за досягнення конкретних результатів.

Така модель може бути адаптована у вітчизняну практику для програм ресоціалізації ветеранів, профілактики бездомності чи реабілітації наркозалежних. SIBs створюють чітку орієнтацію на результат, що може посилити ефективність державних соціальних витрат.

Індія (2017) — модернізація системи шкільної освіти за допомогою фондів соціального інвестування та ДПП дозволила охопити понад 2,3 млн дітей у сільських регіонах.

В умовах післявоєнного відновлення регіональної інфраструктури в Україні, подібна модель може бути використана для реконструкції шкіл і цифрової трансформації освітнього процесу, особливо в сільській місцевості. Вона дозволяє поєднувати соціальний ефект із модернізаційними цілями на довгостроковій основі.

Нідерланди (2020) — фінансування проектів у сфері відновлюваної енергетики через гібридну модель ДПП з елементами impact-інвестування забезпечило залучення понад €850 млн.

Враховуючи необхідність енергетичної незалежності, в Україні доцільно реалізовувати схожі проекти у сферах децентралізованої сонячної енергетики, біоенергетики та енергоефективності громадських будівель за участі приватних інвесторів.

Ці приклади демонструють не лише ефективність змішаних моделей фінансування, але й їхню адаптивність до різних галузей та соціально-економічних умов. Для України важливо не просто імплементувати механізми, а адаптувати їх із урахуванням національного контексту — воєнних викликів, регіональної нерівномірності, потреб у соціальній згуртованості та фінансовій інклюзії.

У цьому контексті важливою ініціативою, що сприятиме просуванню impact-моделей в Україні, є розробка Національної дорожньої карти інтеграції impact-інвестування у систему державно-приватного партнерства (ДПП). Така карта має охоплювати ключові галузі суспільного значення — освіту, охорону здоров'я, енергетику, водопостачання та соціальну інфраструктуру — з урахуванням пріоритетів сталого розвитку та Цілей ООН у сфері ESG.

Її структура повинна включати:

- формування чіткої стратегії розвитку моделей impact-ДПП на центральному та місцевому рівнях;
- ідентифікацію потенційних джерел фінансування, у тому числі міжнародних донорів, соціальних венчурних фондів та інституційних інвесторів;
- розробку нормативно-правової бази для регулювання змішаних моделей інвестування;
- запуск пілотних проєктів на рівні ОТГ і муніципалітетів;
- впровадження прозорих механізмів моніторингу та оцінювання результатів соціального впливу.

Створення такої дорожньої карти сприятиме формуванню цілісної системи фінансування сталого розвитку в Україні, забезпечуючи ефективну конвергенцію публічних і приватних ресурсів задля досягнення суспільного блага.

ВИСНОВКИ З ПРОВЕДЕНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

У сучасних умовах соціальних трансформацій, фінансових обмежень та зростаючих викликів сталого розвитку інтеграція моделей impact-інвестування та державно-приватного партнерства (ДПП) відкриває нові можливості для реалізації масштабних соціально-економічних ініціатив та фінансування проєктів сталого розвитку. Обидва підходи мають спільні ціннісні орієнтири, зокрема фокус на досягненні позитивного соціального та екологічного ефекту поряд із фінансовою ефективністю. Це дозволяє формувати синергійні моделі фінансування, які забезпечують більшу стійкість до криз, залучення приватного капіталу до соціально значущих сфер та підвищення ефективності використання бюджетних ресурсів. Синергія цих підходів дозволяє подолати традиційні обмеження кожної моделі окремо, забезпечуючи як фінансову стабільність, так і значущий соціально-екологічний вплив.

Емпіричні дані свідчать про зростаючу популярність гібридних моделей, особливо у секторах інфраструктури та соціальних послуг. Проте, для повноцінної реалізації потенціалу необхідне вдосконалення регуляторної бази, стандартизація метрик впливу та розвиток інституційної спроможності.

Аналіз зарубіжного досвіду (Великобританія, Індія, Нідерланди) засвідчив успішність гібридних моделей у сферах освіти, енергетики, соціальної реінтеграції, що може бути адаптовано до українського контексту з урахуванням поточних викликів воєнного часу, потреб відбудови, фінансової інклюзії та соціальної згуртованості.

Для ефективної імплементації зазначених моделей в Україні доцільно розробити Національну дорожню карту інтеграції impact-інвестування в систему ДПП, яка враховуватиме специфіку окремих секторів (освіта, охорона здоров'я, енергетика), регіональні особливості та потреби громад. Такий стратегічний підхід сприятиме не лише модернізації економіки, а й побудові інклюзивної, відповідальної та сталої фінансової системи, орієнтованої на довгостроковий суспільний добробут.

Література:

1. Скоробагатова Н.Є., Дорошенко О.С. Impact-інвестування: світовий досвід та перспективи застосування

в Україні. Економічний вісник НТУУ "Київський політехнічний інститут". №23. 2022. С. 69—76.

2. Ломачинська І. А. Концептуальні підходи до визначення сутності impact-інвестицій. Бізнесінформ. № 2. 2020. С. 16—22. URL: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/28020/1/16-22.pdf>.

3. Тульчинська С., Решетилів Д. Сутність impact-інвестування та особливості його здійснення. Науковий вісник Полісся. 2023. № 2 (27). С. 249—260.

4. Клевцевич Н.А. Державно-приватне партнерство як інструмент регіонального розвитку. Економіка і суспільство. 2017. № 9. С. 237—241

5. GIIN survey: Global impact market reaches \$1.57trn AUM. URL: <https://impact-investor.com/giin-survey-global-impact-market-reaches-1-57trn-aum>

6. Brinkerhoff F., Brinkerhoff M. Public-Private Partnerships: Perspectives on Purposes: Publicness, and good governance. Public administration and development. 2011. Vol 31. P. 3—14.

7. Морозова Л.С., Галка В.М. Економічна сутність державно-приватного партнерства. Інвестиції: практика та досвід. № 7. 2025. С. 55—59.

8. Можливості залучення приватного сектору до зеленої та стійкої відбудови України. URL: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099839003082435292/pdf/IDU127f71a211861014e191a7211caa727b7f1b6.pdf>

References:

1. Skorobahatova, N.Ye. and Doroshenko, O.S. (2022), "Impact investing: global experience and prospects for application in Ukraine", *Ekonomichnyy visnyk NTUU "Kyiv-s'kyj politekhnichnyy instytut"*, vol. 23, pp. 69—76.

2. Lomachyns'ka, I. A. (2020), "Conceptual approaches to defining the essence of impact investing", *Biznesinform*, vol. 2., pp. 16—22, available at: <http://dspace.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/28020/1/16-22.pdf> (Accessed 15 Oct 2025).

3. Tul'chyns'ka, S. and Reshetylov, D. (2023) "The essence of impact investing and the features of its implementation", *Naukovy visnyk Polissia*, vol. 2, pp. 249—260.

4. Klievtsievych, N.A. (2017), "Public-private partnership as a tool for regional development", *Ekonomika i suspil'stvo*, vol. 9, pp. 237—241.

5. Impact Investor (2024), "GIIN survey: Global impact market reaches \$1.57trn AUM", available at: <https://impact-investor.com/giin-survey-global-impact-market-reaches-1-57trn-aum> (Accessed 15 Oct 2025).

6. Brinkerhoff, F. and Brinkerhoff, M. (2011), "Public-Private Partnerships: Perspectives on Purposes: Publicness, and good governance", *Public administration and development*, vol. 31, pp. 3—14.

7. Morozova, L.S. and Halka, V.M. (2025), "The economic essence of the public-private partnership", *Investytsii: praktyka ta dosvid*, vol. 7, pp. 55—59.

8. World Bank (2023), "Opportunities for private sector engagement in a green and resilient reconstruction of Ukraine", available at: <https://documents1.worldbank.org/curated/en/099839003082435292/pdf/IDU127f71a211861014e191a7211caa727b7f1b6.pdf> (Accessed 15 Oct 2025).

Стаття надійшла до редакції 31.10.2025 р.